

לומד עברית בתור שפה זרה

*

"חשבתני אבותי הם בארט וליסה"

אביתר בנאי

מרים ושמוחה הכירו בזכות שמעון ברמץ.
רם ורות התודעו זו לזה דרך מינה קרימז'נסקי.
חנה ואלקס הכירו בזכות חייה קלנר.
עדו ורועי הכירו בזכות איל שינדלר.

מה נתן הבורא לאדם זולתי אהבה
(אולי שמות משפחה מעדה מסימת מאד),
זולתי לשון את שמותם שנתנו לו חיים
ולקוות יום אחד לעניק לאחר מתנה זו.
(אקנה יום אחד לעניק לאחר מתנה זו).

לכתב בגרינדר בשלש שפּוֹת
 לשרף זמן על חידות בגאוגרפיה
 לקפץ על חריצים בין מרצפות
 ללבש לבן ולהתלכלך בבץ
 או במקרה, לשמע מושיק עפיה,

לברח לדלג להסתובב
 בלי מעש, לכבות את החמה,
 לצבע את הקיר ולרובב
 את הסרבּל בסיד, קצת לחפף,
 לדעת לעמד כפי שעמד

עמוד התוף של הבית ש
 ידע להתכופף בעת הצורך.
 פונתי, בכל זאת לפשל,
 ולהלחם להתגאות בכך,
 לדעת לחבק את הסחרחרת.

אני לומד עברית בתור שפה
 זרה, אני לוחך כל הברה
 כשניצל תירס, מקושש עפר
 ביד רפה, בזרוע עטורה

 סימניות לשון זר, נאחז
 בקרן הליכון, רודף דבור,
 כתיר אחר עתיד שמפנטז
 כי אין אספקטים בעברית, ברור

 מן ההקשר מה תם ומה נמשך,
 ומי נמשך למי, ומי נשאר
 לבד ובשפה זבה ננשך.

 כמו שאמרה דנית, הכל מתחיל
 בבטחון עצמי, ושם נגמר.
 אך ללשון אין בטחון, רק חיל.

תִּרְתִּי עָלַי קִימִי – עֵבֶר קָבַל הוֹה,
וְכַמָּה שְׂאֲכֻמָּה אֶל הַנִּכְמוּהַ, אֶכְוָה.

וְכַמָּה שְׂאֲכַנְס צוּרֵי וְאֶגְלִי,
בְּסוּף הַיּוֹם אֶכּוֹן כְּתַמּוּל מוּל הַמְרָאָה שׁוּהָ.

יִדְעֵנוּ כִּי הַשְּׂמֵשׁ בְּשִׁישׁוֹ צִפְרִיר
יִוְקַד מִבְּעֶרְבוֹ עֵת בְּאֶגֶם הַחַם כְּבָהּ.

יִדְעֵנוּ כִּי שִׁירֵינוּ לֶחֶן לֹא יוֹכְלוּ
וּפְצָע לֹא יִזוּר בָּהֶם וּפִימוֹ לֹא יִרוּהָ.

יִדְעֵנוּ – אֵן שְׁלֹא נִלְךְ, רִגְלֵינוּ מוֹט:
קוּיֵנוּ כִּי רִגְלֵינוּ הִנֵּה מוֹט בְּרוֹזַל עֵבָהּ.

יִדְעֵנוּ כִּי מִסַּע תְּרוּץ הוּא וּמַחְבוּא,
אֶךְ לֹא הִבְנוּ אֵי מַחִיר כְּבַד הִלָּה גוֹבָהּ.

גּוֹעֵתִי בְּרַעַב אֶל מוּל אוֹקִינּוּסִים
וּבְמִקְרָר גְּרֵב, כִּימוֹתְרַפְיָהּ בְּמִזּוּהָ,

שְׂמָא עֵדְנָה בְּאִתִּי, צְמִתִּי לְנַחַם,
וְכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ לִי אֶמְרוּ שׁוּהָ נוּהָ,

הַגִּיר חֲלָמָא, וְחֵלֶם דָּא אָנָּה חוּי
אֶף אוּרֵי גְלָר לֹא יִדַע פִּשְׁרָא לְמַחּוּי,

בְּכֹל חֲלוֹן חֲלִיתִי נִשְׂאוּב וְהַטְּבָעוֹת
אֶבֶל דְּלוֹתֵי מֵאֲשֶׁר מִפְּלֵט לִי יִטּוּהָ.

לְעִזְאוּל, חַיִּים, עֲשִׂיתֶם לִי תַכְסִּים,
וְאֵי אֶסְק שְׂמִים וְאֶמְצָא אֲשֶׁר אֶבָּהּ,

וְאֵי אֲשׁוּב לְאַרְץ, מִי יִתְקַע לִי יָד
שְׂאֲחֹזֵר אֵלַי אֵי אֵל, אֶמְצָא אֶת אֲדוּנִי.